

[Lone Dybkjær]

bestyrelsesformænd og medarbejderrepræsentanter kan få glæde af en oversigt over, hvordan det ser ud på dette felt efter de mange år. Jeg vil derfor bede ministeren om at prøve at lægge det bredt op, så vi kan få en god drøftelse af, hvordan vi mener, udviklingen har formet sig, om der er ting, vi kan gøre anderledes og bedre, eller der er ting, hvor vi skal henstille mere principielt.

Det indebærer altså en afvisning af det konkrete forslag, men som afslutning vil jeg godt sige til SF, at jeg synes, det er godt nok, at vi får anledning til denne bredere drøftelse om et halvt års tid, når vi har set, hvordan udviklingen har været. Det ser jo ud til, at vi også har Fremskridtspartiet med os i denne sammenhæng, og så er det jo ikke så ringe en bredde endda.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg må medgive forslagsstillerne, at det er en betingelse for en medarbejderrepræsentant i en virksomhedsbestyrelse, at vedkommende er veludrustet til den opgave, som kollegerne har valgt ham eller hende til. Derfor må man også sikre, at den pågældende har eller kan erhverve sig en tilstrækkelig ekspertise til at klare opgaven.

Jeg mener imidlertid ikke, at det skal være en offentlig opgave. Der findes ganske mange muligheder for at søge bistand hos uvildige revisorer, og jeg er også overbevist om, at de fleste bestyrelser er villige til at uddanne bestyrelsesmedlemmerne, så de kan gøre fyldest i deres arbejde. Men som den forrige ordfører tror jeg også, at det er godt med en kortlægning af området.

Med disse bemærkninger vil Kristeligt Folkeparti altså afvise beslutningsforslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Til fru Merethe Due Jensen skal jeg lige sige, at hun har misforstået forslaget. Der er ikke tale om nogen offentlig opgave; det offentlige skal ikke foretage sig andet end at tillade, at man overhovedet kan lempe tavshedspligten i visse konkrete situationer for at muliggøre, at man kan få bistand, det være sig hos uafhængige revisorer eller hos andre organer.

Men i øvrigt er jeg meget tilfreds med debatten. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at hvis Socialdemokratiet havde været i opposition,

kunne Socialdemokratiet have støttet SF-forslaget, men det kan Socialdemokratiet ikke, når det er i regering, og det er måske også svære at gøre det, når det nu er en flertalsregering. Men den afværgemulighed med at undersøge tingene i et halvt år, hvorefter man vil komme med sit eget initiativ, er jo også noget.

Jeg håber, at vi nu i dag har startet en proces, som vil føre til det ønskede resultat, og jeg har da også ligesom fru Lone Dybkjær bemærket, at stort set alle ordførerne har været positive over for tankegangen i beslutningsforslaget. Det synes jeg er positivt og væsentligt, for når f.eks. hr. Flemming Hansen siger, at det er vigtigt, at alle bestyrelsesmedlemmer er bekendt med ansvaret og har tilstrækkelig indsigt, er jeg jo enig i det. Det med ansvaret er noget, som ikke alle har været opmærksomme på. Der sidder mange søvnige bestyrelsesmedlemmer rundt omkring, det har Nordisk Fjer-sagen jo synliggjort. Man er ansvarlig, og det kan koste noget; det er godt, og det betyder også, at der forhåbentlig bliver ryddet ud i bestyrelserne, fordi folk ganske naturligt ikke tør sidde der mere.

Men det kan være et problem for medarbejderne, for der er altså medarbejdergrupper, som ganske enkelt ikke har den nødvendige uddannelse. Jeg ved godt, at de faglige organisationer sørger for kurser for at hjælpe disse mennesker, og det er helt fint. Men man gør ikke uden videre en SiD'er til revisor, og man kan ikke i alle tilfælde forvente, at folk på gulvet efter at have gennemgået nogle kurser uden videre kan gennemskue et indviklet regnskab. Derfor er det rimeligt, at der er en eller anden mulighed for, at de kan gå hen til en ekspert og spørge, om det her ikke lugter eller ser mærkeligt ud, og det er netop det, vi vil skabe mulighed for. Jeg frygter nemlig, at efter Nordisk Fjer-dommen vil det simpelt hen blive vanskeligt at finde repræsentanter for visse personalegrupper, der overhovedet tør påtage sig det ansvar at sidde i en bestyrelse, og så er vi altså rykket mange år tilbage. Jeg forstår også, at ministeren er enig i denne tankegang, og derfor håber vi på, at der sker noget meget snart.

Jeg synes egentlig, at selv om alle afviste beslutningsforslaget, er der grund til at takke for modtagelsen af det.

Industriministeren (Trøjborg):